

[Kai Moltke.]

skrækkelige ved understøttelse af enkelte erhvervsgrene. Jeg vil tro, at venstres ordfører ved denne lejlighed glemte én eneste ting, nemlig at et af de mest understøttede erhverv, et af dem, der har fået de største millionbeløb, er landbruget. Jeg har over for adskillige punkter i landbrugsstøtten taget mine forbehold, men jeg vil da gerne høre nærmere af venstres ordfører: er det også sådan her, at man i angrebene på at støtte erhverv agter at stille konkrete afviklingsforslag vedrørende de hidtil gældende former for landbrugsstøtte?

Havde vi nu kunnet få et udvalg nedsat, ville en af de ting, som jeg ville have anbefalet at undersøge i praksis, være, om det er et rationaliseret landbrug, vi har opnået igennem støtten. Man behøver blot at rejse et sådant spørgsmål: findes der et rimeligt antal moderne maskiner i forhold til det opdyrkede areal? Finder vi virkelig her en rationel fordeling af kapital, sådan at landbrugets produktion virkelig gøres billigere, eller står vi ikke i en situation, hvor man simpelt hen på grund af afskrivningsmulighederne har fået indført en hel del kostbare landbrugsmaskiner, som det kunne have været undgået at indføre, hvis man ikke havde haft den dækning og disse værn? Jeg er fuldstændig klar over, at det er et spørgsmål, som skulle behandles i et udvalg eller i nærmere enkeltheder der, men når venstres ordfører optræder, som han gør, vil jeg dog lige henlede opmærksomheden på, at her måske også ligger et spørgsmål om rationel produktion og rationel kapitalinvestering, som man ikke skal gå udenom i tilfælde af, at man så at sige hejser en nyliberalismens fane.

Dernæst vil jeg sige om den krise, vi er i, at jeg tror, handelsministeren sådan set har ret i at sige, at vi ikke er inde i en almindelig krise, og det ville være forkert at sige, at dansk erhvervsliv og dermed dansk kapitalisme tjener ualmindelig dårligt, befinder sig i en ualmindelig pinlig situation i øjeblikket. Men vi har visse tegn, vi har visse tilløb, og vi har visse symptomer.

Når man taler om virksomhedsnedlæggelser, synes jeg først og fremmest, at sådanne sager som sammenbruddet af Boss of Scandinavia og Kirkkoncernen minder om, at det er alt for sent, man har taget

spørgsmålet op om en revision af den nu-gældende form for aktieselskabslovgivning, for havde der eksisteret en effektiv kontrol og en effektiv regnskabsaflæggelse, en effektiv aktieselskabslovgivning her i landet, så kunne de manøvrer, som skete ved disse lejligheder, sikkert have været undgået.

Derfor kan jeg da støtte et krav om, at man skal tage kontrollen med aktieselskaber og deres regnskaber op helst hurtigst muligt og helst i enkeltheder, helst i form af nødforslag til at stoppe i alle tilfælde de værste huller i loven om aktieselskaber og om kontrollen med aktieselskaber. Jeg ved udmærket godt, at der arbejder en kommission, og der arbejder sagkyndige, og vi har det motiv, at vi skal have en sammenfaldende nordisk aktieselskabslovgivning som et led i det nordiske arbejde efter en fælles model. Jeg har heller ikke noget imod, at vi sigter hen imod noget sådant, men vi er blevet belært om en række mangler, hvor man dog kunne gennemføre midlertidige ændringer, midlertidige forslag, som virkelig skabte den effektive kontrol, SF taler om i sit forslag om motiveret dagsorden.

Jeg beklager som sagt, at tingene ikke går i udvalg, for når man stiller et sådant dagsordensforslag, kan man jo ikke få det hele med, men det ville dog være rart at vide, hvad man forstår ved urimelige virksomhedsnedlæggelser. Er det blot dér, hvor rentabiliteten er sløj på grund af en midlertidigt dårlig ledelse, eller er der tale om, at et firma er stødt ud af markedet? Det kunne man have fået at vide. Jeg er også en stor tilhænger af, at man skaber en fornuftig og rationel fordeling af kreditten gennem en statslig fond, som fordelser midlerne, men sådanne begreber som offentlig styring trænger til en forklaring: under hvilke former, gennem hvilke organer, og af hvilken art? For som det står her, ser det jo nærmest ud som tiltro til, at den nuværende regering og handelsminister vil kunne styre erhvervslivet og investeringerne i erhvervslivet sådan, at det skulle være tilfredsstillende for folketingets venstrefløj.

Dernæst: de ansattes indflydelse i virksomhederne løvfæstes. Er det en opfordring til, at regeringen skal udarbejde et